

Új fészket raknak

Soros írói

A nemzeti irodalom létezésének két fő bázisa van. Az egyik: az írók érdekvédelmi szervezete, a másik pedig a folyóirat- és a könyvkiadás. Már akkor tudtuk, hogy a nemzeti irodalom mentsvárai ellen többfrontos támadás indul, amikor tavaly ősszel felröppent a hír: megalakult a Folyóiratok Országos Ligája, a Foli. Kötelékébe azok az irodalmi lapok tömörültek, amelyeket Soros György alapítványa tart életben. Szóvivőjük – ma sem értjük, milyen alapon, milyen jogcímen – valóságos ukázban fenyegette meg a Nemzeti Kulturális Alapot: ne merje többé támogatni a hazai folyóiratokat, tartsák el magukat a legnemesebb magyar irodalom és a tudomány terjesztésére és népszerűsítésére fölként orgánumok. No persze, a Foli-keret legényeire ez a maguk szabta törvény nem vonatkozik, hiszen szerintük a Soros-birodalom kedvezményezettjei törvényenkívüliséget élveznek. Ugyanakkor 1996-ban a szocialista-liberális kormány azzal fenyegette meg a másik bázist, a Magyar Írók Szövetségét: ha nem fizeti ki a székház bérleti díját, utcára teszi az önkormányzat. A kultúra vagy oldja meg, hogy külföldiek támogassák, vagy dögöljön meg. Eljenek csupán a posztmodern irodalmi irányzat másodvonalának képviselői, az Európában és Amerikában már régóta levitézlett modernizmus halovány utánczói, Lukács György, Pándi Pál. Király István egykori slapajai, akik az internacionalizmus, a szocialista peremvidéki öntudat poros jelszavait lecserélték az univerzalizmus, a mundializmus fémesszürkén fénylő frázisaira. S ők, a sztalinizmus szellemi unokái igen nagy előszeretettel nevezik sztalinista formációnak a Magyar Írók Szövetségét. A szövetségnek voltak fényes napjai 1956-ban és 1986-ban, amikor is a szövetség nyíltan szembefordult a Szovjetunióból távvezérelt bolsevista kormány nemzetellenes, diktatórikus kultúrpolitikájával. S most, amint a Horn–Kuncze-kormány kimutatta a foga fehérét, s nyilvánvalóan a nemzeti kultúra minden bázisának romlására törekedett, a szövetség nyíltan is szembefordult a közoktatás, az egészségügy, a kulturális népiértés drasztikus intézkedéseivel. Ugyanakkor fölújította ugyanazt a menedékszerepkört, amit a Kádár-korszak évadján, ha óvatosan is, de a Dobozi–Darvas-érában vállalt. 1994 óta egyre gyakrabban adott otthont a szövetség ellenzéki írók összejöveteleinek. Obersovszky Oby Gyula tavalyi írószövetségi estje már nem is burkolt demonstráció volt a kormány ellen. Ezt a kormány nem hagyhatta megtorlás nélkül. Ismét támadott. A segítő szándék álorcáját öltve látogatott március 27-én a Bajza utcai székházba Horn Gyula miniszterelnök, átadván az íróknak a nagy semmit. S éppen ezen a napon jelentette be Eörsi István, Konrád György, Szilágyi Ákos, Kukorelly Endre, Parti Nagy Lajos, Csaplár Vilmos, hogy a Merlin Színházban új íróegyesületet hoztak létre, úgymond, megtörendő az autokrata írószövetség monopóliumát.

Egyhén szólva komikus, hogy azok az írók nevezik sztalinistának, antidemokratikusnak az írószövetséget, akik minden idők egyik legantidemokratikusabb kormányának köpenye mögé bújnak. E társaság tagjainak közös jellemzője: igencsak gyakran szerepelnek a központi médiumokban. Nem véletlenül. Az újabban már nyíltan is Rákosi Mátyást védelmező SZDSZ szellemi holdudvarához tartoznak, s a már jellemzett Foli (magyarul: Soros-lapok) notórius szerzői. Megalakulásuk helyszíne a Merlin Színház, Soros úr kegyenceinek fellegvára. Összeáll hát a kép. Nyilvánvaló, hogy akár a Foli esetében, a Merlin-írószövetségén keresztül is Soros kíván beleavatkozni a magyar kultúrába, nota bene: a magyar politikába. Létrehoz egy középszerű, baloldali, nemzetellenes írócsoportból, a jelenlegi kormány udvari költőiből egy pénzügyileg stabil íróegyletet. A vállalkozás valódi célja is egyértelműnek látszik: a liberális kormányzó párt olyannyira népszerűtlenné vált sorozatos köpönyegforgatásai során, hogy a parlamenti küszöböt sem éri el a következő választáson. Régi jó bolsevik szokás szerint minél több fedőszervet kell hát létrehoznia. *A Mérleg utca osztódik!* A liberálbolsevizmus újra az orrunk előtt menti át a hatalmát a gazdaságba, a kultúrába, hogy folytathassa kíméletlen harcát a nemzet ellen.

Pósa Zoltán